

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз П 5/2025
08.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Татјане Вуковић, Бојане Пауновић, Мирољуба Томића и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у привредно-казненом поступку против окривљеног одговорног лица АА и др., због привредног преступа из члана 46. став 1. тачка 10. и 12. и став 2. Закона о рачуноводству, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца, адвоката Горице Лазић, поднетом против правноснажних пресуда Привредног суда у Београду 4. Пк. 9875/2021 од 30.10.2024. године и Привредног апелационог суда 10Пкж 429/24 од 17.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одговорног лица АА, адвоката Горице Лазић против правноснажних пресуда Привредног суда у Београду 4. Пк. 9875/2021 од 30.10.2024. године и Привредног апелационог суда 10Пкж 429/24 од 17.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду 4. Пк. 9875/2021 од 30.10.2024. године, поред осталих, окривљено одговорно лице АА, оглашен је одговорним да је извршио привредни преступ из члана 46. став 1. тачка 12. и став 2. Закона о рачуноводству за које му је утврђена појединачна новчана казна у износу од 50.000,00 динара, као и да је извршио привредни преступ из члана 46. став 1. тачка 10. и став 2. Закона о рачуноводству, за које му је утврђена појединачна новчана казна у износу од 50.000, 00 динара, па је осуђен на јединствену новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а у случају неплаћања новчане казне у датом року, иста ће бити замењена казном затвора у трајању од 100 дана.

Пресудом Привредног апелационог суда 10Пкж 429/24 од 17.01.2025. године, одбијене су као неосноване заједничка жалба браниоца окривљеног правног лица Јавног предузећа „Југоимпорт – СДПР“ Београд, са седиштем у Београду, и окривљених одговорних лица ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК и ЛЛ, адвоката Александра Ђорђевића, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Горице Лазић, као и жалба окривљеног АА, па је пресуда Привредног суда у Београду 4. Пк. 9875/2021 од 30.10.2024. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног одговорног лица АА, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд укине у целини у осуђујућем делу за окривљеног АА првостепену и другостепену пресуду или само другостепену пресуду донету по правном леку и предмет врати на поновни поступак органу поступка при потпуно измењеним већем.

Врховни суд је у седници већа, испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао да је захтев недозвољен.

Наиме, процесном одредбом члана 56. Закона о привредним преступима („Службени лист СФРЈ“, бр. 4/77, 36/77, 14/85, 74/87, 57/89, 3/90, „Службени лист СРЈ“, бр. 27/92, 24/94, 28/96, 64/2001 и „Службени гласник РС“, број 101/2005) прописано је да ако одредбама овог закона није друкчије одређено, у поступку за привредне преступе сходно ће се примењивати одредбе Закона о кривичном поступку, између осталих и одредбе о захтеву за заштиту законитости (члан 419. до 424.). Законом о привредним преступима, у делу који се односи на поступак по правним лековима и то на захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек (глава XIII тачка 3), у члану 130. је прописано да против правноснажне судске одлуке којом је повређен овај закон или против судског поступка који је претходио правноснажној судској одлуци, надлежни јавни тужилац, може поднети захтев за заштиту законитости, а у члану 133. истог закона је прописано да јавни тужилац захтев може подићи у року од 6 месеци од дана када је странкама достављена одлука против које је дозвољено подизање захтева.

Законом о кривичном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 101/11, 121/12, 32/13, 45/13, 54/14 и 35/19) прописано је у члану 483. став 1. да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, с тим да је право окривљеног и браниоца за подношење захтева временски ограничено на рок од 30 дана рачунајући од дана достављања правноснажне судске одлуке окривљеном (члан 485. став 4. истог Законика).

Из цитираних прописа произилази да је одредбама Закона о привредним преступима, који се примењују у поступку за привредни преступ, у односу на важеће опште одредбе кривичног поступка, између осталог, различито одређен круг лица која су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, због чега у поступку за привредни преступ не долази у обзир сходна примена одредбе члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 56. Закона о привредним преступима, већ се у погледу овлашћења за подношење захтева за заштиту законитости примењује одредба члана 130. Закона о привредним преступима.

Како је, у смислу одредбе члана 130. Закона о привредним преступима, искључиво надлежни јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке донете у поступку за привредни преступ, то је предметни захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одговорног лица АА, оцењен као недозвољен, јер је поднет од неовлашћеног лица, у смислу цитираног прописа.

Са изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен и на основу члана 487. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку донео одлуку као у изреци решења.

Записничар - саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа - судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић